

GRONINGER

ALGEMEEN

VOOR

STAD GRONINGEN

COURANT.

DAGBLAD

DE

EN OMMELANDEN.

den Heer GOUVERNEUR van de Provincie Groningen zijn, d. d. 13 1837, gearresteerd en invorderbaar verklaard de suppletioire Kohieren voor de Belasting op het Personeel, daargesteld bij de wet d. d. 29 Maart 1833, het dienstjaar 1835, voor de Gemeenten Groningen (3 stuks), Aduard (2 stuks), Ezinge (2 stuks), Oldehove, Grijskerk, Zuidhorn, Oldekerk, Bagest, Marum, de Leek (2 stuks), Stedum en Loppersum.

BEKENDMAKING.

DE GEMEENSTEN EN WETHOUDEREN der Stad Groningen maken bekend, bij besluit van den Heer Gouverneur der Provincie Groningen, van den 19de Maart 1837, gearresteerd en invorderbaar verklaard, de Gedeputeerde Staten voor de Belasting op het Personeel, voor het dienstjaar 1835, den Ontvanger der Directe Belastingen in deze Gemeenten ter invordering te geven; alsmede dat de Reclames wegens den aanleg in voorgeschiedt koninkrijk of op den laatste dag der drie maanden, volgende op den dag dezer aankomst, zullen moeten worden ingediend aan Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie, des verkiezende, door tusschenkomst van den Heer Controleur der divisie van controle. Voorts, dat binnen dien zelfden termijn van drie maanden moeten worden ingediend de zoodanige Reclamatien, welke ten onder hebben het herstel van gedane Abuzen of Mistellingen in de Schattingen, op hunne aanvraag gedaan, of ook het herstel van fouten in hunne aangifte plaats hebbende; hoedanige reclamatien eveneens door tusschenkomst van den Heer Controleur kunnen worden ingediend, doch, naar het voorbeeld van art. 34, § 3 der wet op het Personeel, behooren te zijn gericht aan de Excellentie den Minister van Financiën en niet aan Heeren Gedeputeerde Staten; hetgeen bij deze aan de belastingsschuldigen wordt herinnerd, met aanbeveling, om zich daaraan, ter bevordering hunner eigene belangen, stiptelijk te houden.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 22 Mei 1837.

Burgemeester en Wethouders:

Bij indispositie van de Burgemeester,

De Wethouder F. J. J. CREMERS.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

Wordt herinnerd, dat, in gevolge de publicatie van BURGEMEESTER en WETHOUDEREN van de Stad Groningen, van den 8 dezer, geplaatst in nummers 37, 39 en 40 van dit Blad, de Ingezetenen dezer Stad, welke zich voor de Schutterij moeten aangeven, en woonachtig zijn in de Roode letters N, O, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y en Z, zich op Heden, Dingsdag, den 23 dezer, des voormiddags van 9 tot 12 uren, aan het Bureau van Inkwartiering in het Raadhuis ter invordering moeten vervoege.

De met onbepaald verlof zijnde Schutter PETER ANTONIUS DE BRUIN, behoorende tot de 1ste Afdeling, het 2de Bataljon, 6de Compagnie Mobile Gelande Schutterij, wordt bij deze opgeroepen, om, indien hij zich te Groningen wilt, zich ter Stads Secretaris te vervoege, of, indien hij in eene andere gemeente verblijft houdt, aldaar ten spoedigste zijne verblijfsplaats te dezer Stads Secretaris kenbaar te maken.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 11 Mei.

De Sultan is met zijne twee zonen en een aanzienlijk gevolg den 27 April van Konstantinopel naar Varna, Silistria en Schumla op reis gegaan, aan boord van de Oostenrijksche stoomboot Maria Doretka. De afreis des Sultans is eene zaak van belang, waarom er vele inwoners bij zijn vertrek op den been waren, en de oorlogsvaartuigen de stoomboot tot den Bosphorus vergezelden. In de meken zijn geboden voor het behoud van den Sultan gedaan, en is er bekend gemaakt, dat Z. H. tegen de maand Junij wordt terug verwacht. De Sultan zal een groot gedeelte van den regter oever van den Donau bezoeken en over Adrianopel naar de Dardanellen terug keeren.

FRANKFORT den 16 Mei.

Volgens het rapport, den 10 dezer, door den heer von Tavel in den Berner Groenland Raad uitgebragt, was de togt der troepen, onder den luitenant-kolonel von Mechtenhofer, naar het Oberland van gewenscht gevolg geweest, en scheen de troebelen als geëindigd te kunnen aanmerken, terwijl reeds een gedeelte van het bataljon huiswaarts was gekeerd.

Het aanleggen van ijzeren spoorwegen gaat in Rualand snel voort, en wordt aangemoedigd door het genoegen, dat Z. M. de Keizer daarin betoont, niet alleen om de voordeelen, welke daarvan voor handel en nijverheid verwacht worden, maar ook dewijl het aan de troepen uit de onderscheidene deelen des Rijks de gelegenheid zal geven, om zich, bij wapenschoowingen of in tijd van nood, spoedig te vereenigen, wat tot hertoe hoogst moeilijk is.

Volgens brieven uit Berlijn, heeft men zich algemeen bedrogen omtrent de hoegrootheid van het nagelaten vermogen van den onlangs overleden minister van buitenlandsche zaken, den heer Ancillon. Het bedraagt, met inbegrip van zijn kostbaar huisraad, nauwelijks 70,000 rijksdaalders. De heer Ancillon heeft voor de menigvuldige door hem uitgegevene geschriften nooit eenige belooning aangenomen, maar heeft ze steeds aan de boekhandelaren zonder enig honorarium afgestaan. In het tegengestelde geval zoude zijne werkzaamheid als schrijver hem aanzienlijke sommen opgebragt hebben.

Van den 18den. Den 4 April is in zijne geboorteplaats Oberolm (Menz) in den hoogen ouderdom van 107 jaren overleden Peter Imperial; nadat hij den zeventienjarigen oorlog had bijgewoond, leefde hij tot zijn 90ste jaar van zijnen handenarbeid als metselaar. Hij vond vele verzorgers in Menz, alwaar hij wekelijks kwam, en zelfs bij den vice-gouverneur, baron von Muffling, een gul onthaal genoot.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 17 Mei.

De Torys hebben eene nieuwe overwinning behaald. Te Bridgewater is de heer Broadwood, met eene meerderheid van 58 stemmen, tot lid van het Lagerhuis verkozen.

De Torybladen kennen nu als het ware geene palen in hunne juichtoonen, en allen luidt de stoutste verwachtingen voor hunne zaak. Zij schrijven voorts het tegenwoordige bewind de vreemdste ontwerpen toe, kennelijk, om het meer en meer in het oog der menigte te verdonkeren. Zoo wil een dezer bladen, dat Lord Palmerston een oorlog met de Vereenigde Staten, ter zake van Texas, beoogt. Een der ministeriële bladen spreekt dit en meerdere geruchten stellig tegen. Overigens wordt over en weder, ter zake van Ierland, de godsdienst in het spel gebragt op eene wijze, die tegen alle begrip van gematigdheid en verdraagzaamheid andruischt. Aan den kant der Torys dreigt men meer en meer met de intrekking van de bekende emancipatie-akte der R. Katholijken; aan de zijde der Whigs voorspelt men, in dat geval, de afscheuring van Ierland.

De stoutmoedige luchtreiziger mss. Graham is andermaal, sinds de herstelling van haren val, ten aanzien van eene groote menigte toeschouwers, in een luchtbol opgegaan, en behouden gedaald. Zij was van haren echtgenoot en een aanvergezeld, welke laatste in de parachute vooraf nedergelaten werd.

Jongvlieden Zaterdag is een stoomwagen, die door de wijk van Pall-Mall te Londen reed, tegenover de kolonnade van den schouwburg gesprongen, tot den niet geringen schrik der talrijke voorbijgangers, die zich op deze druk bezochte plaats bevonden. Gelukkig is niemand daarbij omgekomen noch zelfs gekwetst.

Men heeft berigten uit Lissabon, van den 7 dezer. De geruchten, die eenigen tijd geleden geloopt hebben, wegens te voorzien ongeregeldeheden, had-

den zich tenigermaat bevestigd. In den ochtend van den 7den had een der kolonels van de Lissabonsche burgerwacht zijne onderhoorigen zoeken over te halen, om met geweld de staatsregeling van 1820, zonder eenige wijzigingen, en dus den hevig liberalen geest, van de Cortes af te persen. Dit voorbeeld vond eenige andere hoofden bijval, doch het overgrootste meermal der troepen weigerachtig, om aan deze aanzettingen gehoor te geven, antwoordende, dat het voornemen was, dat krijgslieden aan de hoogste overheid de wet stelden. Daarop gevolgde werd terstond een kabinetsraad gehouden, welke door de menigte hebbende afgevaardigden werd bijgewoond. Daarin moet het bevestigd worden, dat de regering en de vertegenwoordiging rustig haren gang voortzetten, en zich niet laten afschrikken door de pogingen van eenige woestelingen. De zaak was dan ook met der hand niet gestemd, en opgemelde zaak scheen geen verder gevolg te zullen hebben.

FRANSE RIJK.

PARIS den 16 Mei.

Ter instandhouding van de herinnering aan de amnestie zal een gedenkpenning worden geslagen.

Gisteren is Mennier aangezegd, dat hij zich gereed had te houden, om heden of morgen naar New-Orleans te vertrekken; een piket gens d'armes zal hem tot Lorient brengen, in welke haven hij zich inscheept.

De Siècle zegt, dat de generaal Bodin, aide-de-camp van den Hertog van Mecklenburg Schwerin, na vergeefs bij Keizer Nikolaas het afvaardigen een Russischen diplomaats, ter bijwoning van het huwelijk der prinses Helena, verzocht te hebben, vertrokken is met eenen eenvoudigen felicitatie-brief van wege de Keizerin.

De kerk St. Germain l'Auxerrois is, na de viering der godsdienst, gesloten gebleven, en zal gedurende de week alleenlijk geopend worden voor het werkvolk, dat met de herstelling is belast; tot dat de kerk geheel in den vorigen staat is terug gebragt, zal daar slechts alle Zondagen eene Mis gevierd worden. Zie hier, hoedanig heden de gesteldheid was der kerk St. Germain l'Auxerrois: de altaren, de predikstoel, de biechtstoelen, enz. zijn voor het grootste gedeelte vernield; al de beneden-glazuuren zijn verbrijzeld, maar de bovenste zijn gelukkig bewaard gebleven; drie graven waren opengebroken, de lijksteden vernield en de beenderen over de zerken verstrooid; de gedenk-teekenen van Alix en Resting, benevens het orgel zijn gespaard gebleven.

Bijzondere brieven uit Algiers, van den 6 Mei, melden, dat Abd-el-Kader nog geene aanstellen maakte, om vredes-onderhandelingen aan te knopen, en nog in geenen deele door de bedreigende proclamatie van den generaal Bugeaud was ontmoedigd geworden, maar in het denkbeeld scheen te verkeeren, dat, daar de generaal Damremont aan de aene, en de generaal Bugeaud aan de andere zijde hem den vrede aanboden, de Franschen inderdaad niet zeer genegen waren, om hem op nieuw te komen bevechten.

Volgens zeggen van een onzer dagbladen, is Don Miguel niet verre van Kadix gevangen genomen.

Uit de termen van het besluit, hetwelk het gemeentebestuur van Reus heeft doen afkondigen, zal men zien, dat de opstand in Katalonië van zeer hevigen aard was, en al de maatregelen, die voornamelijk tot welke de revolutionaire geest was overtuigd.

Wij ondergeschreven.

Aangezien de zwaarwichtigheid der opgekomen omstandigheden, door welke ten eenemale de stelling der populaire gezagvoerders wordt veranderd;

In aanmerking nemende, dat nog andere omstandigheden zich ten nadeele onzer medeburgers zouden kunnen voordoen, indien niet ter goeder ure krachtige maatregelen genomen wierden;

Bevelen:

1) De constitutie van 1812, te Kadix gemaakt en gepromulgeerd, is hersteld; 2) het gouvernement der Koningin is onwettig verklaard; hetzelfde na schuld aan landverraad worden geoordeeld (jugade); 3) de nationale goederen, behoorende aan de kloosters, aan de kerkelijke stiftten, aan de geestelijke broederschap, en de gemeentelijke en andere bezittingen zullen in gelijke aandelen onder het volk worden verdeeld; 4) eene gouvernementale junta, bestaande uit vijf personen, is geverstigd; zij zal den naam van Regentschap des Koninkrijks voeren, tot dat, in gemeen overleg met al de provincien, de aard van regering kunne vastgesteld worden, welke het meest in overeenstemming zal zijn met de behoeften der natie; de magtiging, aan de ter Cortes afgevaardigden verleend, is ingetrokken.

Gedaan te Reus, 4 Mei 1837.

RAMON VALLES, IGNACIO CARNOVELLO, ANDRES

PUYCERDA, SEBASTIAN COLLS, Secretaris;

FRANCISCO RUIT.

De Gazette de Languedoc bevat de volgende berigten nopens de jongste gebeurtenissen in Katalonië:

Van de Grenzen, den 10 Mei.

Te Barcelona wacht men met ieder oogenblik eene nieuwe beweging; zij zal niet uitblijven, vooral indien de baron de Meer niet weder binnen de stad trekt, of indien hij geheel verslagen terug keert.

In den morgen van den 4den hebben de Engelschen circa 500 man ontscheept, die het fort Atarazanas en de citadel bezet en op beide deze punten hunne vlag geheschen hebben.

De emigratie der burgers neemt meer en meer toe. Gave God, dat in de zich voorbereidende worsteling niet al de Franschen het eerst omkwamen.

Van den 17den. Van Parijs zijn bevelen naar Bordeaux afgevaardigd, opdat de ordonnantie, krachtens welke de heer de Peyronnet gecommitteerd is, overvrijd aan hem worde toegezonden. Ter gunste der heeren de Chateaufort en de Guarnen-Ranville zijn dezelfde bevelen gegeven.

Al de te Clairvaux gedetineerde politieke veroordeelden zijn den 17 dezer in vrijheid gesteld, zonder onderscheiding van de zoodanigen, die, behalve wegens eene politieke condemnatie, ook wegens vergripen en misdaden jegens personen of eigendommen, waren veroordeeld geworden.

Tot dusverre schijnt het, dat de huwelijksfeesten van Fontainebleau tot de hofhouding zullen bepaald blijven.

Sedert de uitvaardiging van de amnestie, vertoont de Koning zich van tijd tot tijd in 't openbaar en onder de menigte, en wordt Z. M., zoo als te St. Cyr, Versailles en in den plantentuin van Parijs, met vreugdegejuich begroet. Men ziet ook weder de afbeeldselen van den Koning openbaar te koop hangen, — iets, waaraan men sedert eenen geruimen tijd ontwend scheen te wezen. — Indien de leden van het ministerie het onderling eens blijven, zullen zij zich waarschijnlijk wel gedurende de zitting van de wetgevende vergadering in 't bewind kunnen staande houden, te meer daar de republikeinsche woelingen in Katalonië den terugkeer van den heer Thiers in het bestuur eer belemmerden, dan bevorderen.

Het vertrek van den Oostenrijkschen ambassadeur, graaf Appony, wordt door sommigen als een blijk aangemerkt, dat Oostenrijk het huwelijk van den hertog van Orleans ongaarne zoude zien. Liederen, die wel meenen onderdrukt te wezen, zijn van een tegenovergesteld gevoelen, en gelooven, dat vorst Mettersick meer en meer overtuigd wordt, dat de vestiging der dynastie van Orleans op den Franschen troon als een der beste middelen moet worden beschouwd, om de revolutionaire woelingen te beperken.

Van Madrid schrijft men, dat de Cortes den 10 dezer eene zitting met gesloten deuren hebben gehouden, ten einde te handelen over de laatste gebeurtenissen van Barcelona. De afgevaardigde Pila moet voorgesteld hebben, eene commissie te belasten met onderzoek te doen naar die zaak, en tevens om eene

concept-wet voor te dragen, ten einde de ministers aan eene meer dadelijke verantwoordelijkheid te onderwerpen. Dit voorstel is echter niet aangenomen.

Men verhaalt, dat in den raad der Spaansche ministers besloten zoude zijn, het Engelsch legioen met den 10 Junij te ontslaan. De officieren en soldaten, welke in dienst willen blijven, zullen zulks kunnen doen, maar geene hoogere soldij, dan de Spaansche troepen ontvangen.

Er is geen nieuws van de grenzen. Alleen loopt er een gerucht, dat *Espartero* groote voordeelen op de Carlisten zoude behaald hebben, en dat de Portugesche generaal *Santos* hen bij Salvatierra geslagen en aldaar een' kruidmolen en een magazijn vernield had. Don *Sebastiaan* zou de linie van Hernani verlaten hebben, om Estella te dekken.

— Per telegraaf is de volgende dépêche ontvangen, gedagteekend van Perpignan, den 15 Mei des avonds.

Den 10den was eene enkele poort te Valencia geopend. De Carlisten bezetten de omstreken. De generaal *Oraa* was op den oever der Cenja en had *Cabrera* voor zich. Den 1sten was Senicarlo door de Carlisten geplunderd. Te Malaga is eene republikeinsche zameuzwering ontdekt; twee personen zijn in hechtenis genomen.

Te 10 uren is *Xandero* te Barcelona gefusilleerd; zijne verstandhouding met de Carlisten is niet bewezen.

Het fort Paracella, den 5den ontruimd door het garnizoen, dat, met deszelfs kapitein aan het hoofd, zich bij de opstandelingen te Reus gevoegd had, is den 6den door de insurgenten vernield. Den 12den was te Barcelona alles rustig. Vele Spanjaarden verlaten thans die stad.

Eene latere telegrafische dépêche, door eenen partikulieren brief medegedeeld, meldt, dat *Espartero* Hernani bemagtigd heeft, na 800 Carlisten gevangen genomen en vijf stukken geschut buit gemaakt te hebben.

— Men spreekt steeds van het bezetten van Hernani door de Christine's, ofschoon de *Moniteur* een diep stilzwijgen dienaangaande blijft in acht nemen. Volgens den een', zijn de Carlisten genoodzaakt geworden, die positie, na een scherp gevecht, te ontruimen; — volgens den ander', zoude de Infant de genoemde stelling vrijwillig hebben ontruimd, om zich, met het gros zijner krijgsmagt, naar elders te begeven. De laatstgenoemde lezing schijnt het meest geloof te vinden. Men houdt het voor mogelijk, dat de Infant den overtocht van de Ebro zal kunnen bewerken, en zelfs tot diep in Castilië voortrukken, maar men meent ook tevens, dat, al ware het, dat hij tot in Madrid konde doordringen, de strijd daardoor nog geenszins zoude zijn ten einde gebragt.

Van den 18den. Het berigt van de inneming van Hernani was, gelijk onze correspondent ons zulks meldde, gisteren werkelijk bij de regering ontvangen. De volgende telegrafische dépêches zijn door haar bekend gemaakt:

BAYONNE, den 16 Mei, te 4 uren.

Den 14den des morgens was de Infant (Don *Sebastiaan*) met vier eskadrons voor Huarte Araqui; 11 bataljons en 9 stukken geschut bezetteden Echarry en Arbizu. De Onderkoning was denzelfden dag te Puente-la-Reyna, onderrigt van de beweging van den Infant en in gemeenschap met den generaal *Suereus* te Logrono.

Den 15den was *Espartero* meester van Astigarraga, Hernani, Urueta en Audoin. Hij heeft berigt ontvangen, dat het Christino-korps van Vittoria den doortocht bij Arlaban had geforceerd.

Heden rukte de generaal *Evans* op Irun aan, werwaarts het garnizoen van Oyarzun geweken is. De Christine's vertoonen zich op de hoogte tusschen Oyarzun en Irun. De Carlistische redoutes geven vuur. Onze troepen staan op de gansche linie geschaard, om ons grondgebied te beschermen en de vlugtelingen te ontvangen.

Den 17 Mei, te 11 uren.

De generaal, kommanderende de 20ste militaire divisie, aan den minister van oorlog.

De generaal *Evans* heeft te 12 uren Irun aangetast, waar men zich dezen morgen nog hardnekkig verdedigde. De redoutes zijn nog niet bemagtigd; de wederstand is wanhopig, daar alle uitgangen voor de Carlisten gesloten zijn. Op verzoek van *Evans*, om zijne gekwetsten te ontvangen, heb ik hem chirurgijns van mijne afdeeling gezonden, eene ambulance daargesteld en een' ambulance-caisson van Bayonne doen vertrekken. De gekwetsten zullen over de Bidassoa vervoerd worden.

De Infant was den 15den in de rigting van Estella; *Iribarren* te Puente de la Reyna, in gemeenschap met Logrono en Vittoria.

Te 1 uur.

Evans heeft de vrouwen en kinderen uit Irun laten vertrekken. De verdediging wordt hardnekkig voortgezet. *Espartero* houdt Hernani bezet.

Den 17 Mei, 5 uren des avonds.

Sedert 11 uren hebben de Engelschen de redoutes, het stadhuis en twee derden van Irun bemagtigd. Dertien stukken geschut zijn in hunne handen gevallen.

Ondanks de aanbeveling van den generaal *Evans*, om gevangenen te maken, geven de soldaten, door die hardnekkige verdediging verbitterd, geen kwartier. Alleen dertig derzelve zijn overgebragt naar. . . . (Door den nacht afgebroken.)

— Een brief uit Tolosa, van den 12 Mei, deelt een manifest mede, hetwelk den 10den door Don *Carlos* te Estella moet onderteekend zijn geworden:

SPANJAARDEN!

Bij het overlijden van mijnen broeder, toen even behendige als trouwelooze mannen, uwe staatkundige denkwijze op het dwaalspoor brengende, eenen burger-oorlog deden ontvlammen, welks gevolgen zoo noodlottig voor u zijn geweest, aarzelde ik geen oogenblik mij in uw midden te begeven. Ik dacht, dat mijne tegenwoordigheid alleen het bloedvergieten konde staken, en dat niemand mij mijne regten op den troon mijner vaderen zoude durven betwisten.

Drie jaren tijds en ondervinding hebben mij geleerd, dat een troon niet hecht kan gegrondvest wezen, wanneer de vorst, die regeert, niet bij eene ruime en verhevene zienswijze eenen grooten geest van verdraagzaamheid en verzoening paart.

Deze bewustheid heeft mij doen besluiten, mij onafgebroken bezig te houden met de zamenstelling van eene grondwet, welke ik gereed ben u te verleen en waarbij al uwe staatsregten zullen gewaarborgd zijn; dat is te zeggen, eene volkomen vrijheid van godsdienstig geloof en staatkundige gevoelens, waaraan door de vrijheid van drukpers de laatste hand wordt gelegd.

Dit, hiervan ben ik overtuigd, is het eenige middel, om een einde te maken aan de rampen, die u verscheuren en reeds sedert zoo lang mijn vaderlijk hart kwellen.

Reeds ziet gij, wat geworden is van de bedriegelijke beloften, door de overweldigers aan u gedaan, om u onder hunne banieren te lokken: logens, ellende, ergerlijke verkistingen, alles heeft zich verbonden, om u te gronde te rigten en u te verpletteren.

Schaart u dus rondom mij! mijne weldaden zijn u reeds bij voorbaat verzekerd; gij zult allen vrije menschen wezen; allen zult gij gelijke voorregten genieten; want ik beoog niets, dan uw heil en eeuwige vergetelheid van alles, wat gedurende deze drie jaren van verwoesting en verslagenheid is geschied.

Gedaan te Estella, den 10 Mei 1837.

IK DE KONING.

De briefschrijver, die ons dit stuk mededeelt, voegt er als *postscriptum* bij, dat de Pretendent aan de junta van Navarre en aan de deputatiën van Biscaje de belofte heeft gegeven, dat hunne privilegiën steeds als heilig zouden worden geëerbiedigd.

Van den 19den. Men kent thans het geheel der telegrafische dépêche, die gisteren door den nacht was afgebroken.

...Alleen dertig gevangenen zijn naar het fort der Christine's te Behobie gebragt.

Twee stoombooten, acht trincaduras en eene goelet zijn in het gezigt van Fontarabie en beginnen hun vuur tegen die plaats.

BAYONNE den 17 Mei, 10 uren des avonds.

Irun is heden te één uur ingenomen. Op het oogenblik dat de redoute kapitulceerde, rukte de kolonel *Arbutnot* de stad door een *coup-de-main* binnen, nadat hij de stadspoort had doen springen. De weerstand duurde voort, doch nutteloos; de stad werd aan plundering prijs gegeven; 400 gevangenen werden op het stadhuis opgesloten en door Engelsche officieren bewaakt; 2000 bunner deed men over de kling springen. *Evans* heeft al het mogelijke gedaan, om het bloedvergieten te voorkomen; zijn gedrag is zeer schoon geweest. De Anglo-Christino's hebben 150 dooden; 40 zijn op Fransch grondgebied. De landtroepen gaan Fontarabie aanvallen, dat reeds ingesloten is.

Den 18 Mei, 5 uren des avonds.

Fontarabie heeft geenen wederstand geboden en te 12 uren gekapitulceerd. Het garnizoen bestond uit driehonderd soldaten en uit gewapende boeren.

— Wij hebben een adres van de nationale garde van zes Katalonische steden bekend gemaakt, waarin de hooge autoriteiten van Barcelona aan de verontwaardiging des lands werden prijs gegeven. Het volgende stuk is niet minder opmerkenswaardig.

» Provisioneel Bestuur van Katalonië.

» DEKREET.

» De droevige tooneelen, waarvan de hoofdstad van Katalonië getuige is geweest, hebben een' levendigen indruk gemaakt op de bevolkingen, die moed en ondanks de dreigendste gevaren er in geslaagd zijn, den boom ware vrijheid te planten, door het daarstellen van een populair bestuur.

» Dit bestuur acht het vooral van zijnen pligt, om den mogelijken terug van soortgelijke ijsselijkheden te beletten, en zal daartoe door alle doenlijke delen de straf der schuldigen vorderen; dien ten gevolge wordt gedekreteerd:

» Art. 1.) De generaal *Parrero* en de door hem in Januarij 1.1. henoemde gerlijke autoriteiten zijn schuldig verklaard aan hoog verraad en worden ter veroordeeld.

» 2) Wordt insgelijks ter dood veroordeeld de kommandant der artillerie, in den nacht van den 4 op den 5 Mei het stadhuis heeft aangetast.

» 3) Ieder, van 16 tot 50 jaren oud, is soldaat, en als zoodanig gehouden aan het provisionele bestuur bijstand te verleen.

» 4) Ieder soldaat, die onder de vaan der vrijheid vrijwillige dienst komt men, ontvangt een handgeld van 50 fs. en eene soldij van 20 sols per dag.

» 5) De chefs der Christino-detachementen, die de provincie thans doorpen, zullen de functiën van hunnen tegenwoordigen graad blijven waarnemen van regtswege titularissen tot eenen hoogen graad zijn, zoo zij, den 15 den maand, den eed van getrouwheid aan het provisionele bestuur afgelegd hebben. Na dien tijd zullen zij als vijanden behandeld worden.

» 6) Dezelfde gunst wordt toegestaan aan alle Carlistische bevelhebbers, hunne medewerking aan de wedergeboorte des vaderlands komen wijden.

» Gegeven te Reus, den 8 Mei 1837.

» RAMON VALLES, IGNACIO CARNOVELLO, JUAN ROIG, BASTIAN COLLS, FRANCISCO RUIT, ANDRES PUYCERD.

BELGIE.

ANTWERPEN den 19 Mei.

De substituut-prokureur des Konings te Antwerpen, de heer *Ducorron*, dezer dagen in hechtenis was genomen, wordt, naar men thans verneemt, volgd ter zake van valsheid in onderhandsche geschriften en van diefstal voorwerpen, die aan het parket te Leuven gedeponceerd waren, en welgedurende den tijd, toen gemelde magistraat aan de regtbank dier stad verbonden was. Een der ontvreemde voorwerpen is ten huize van *Ducorron* gevonden. Op verschijnen der instruerende regters had hij gepoogd te ontvlugten, doch op eenigen afstand van zijn huis achterhaald en naar de gevangenis gebragt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 18 Mei.

De uit Berlijn ontvangene bulletins, omtrent den toestand van H. K. H. de Prinses *Albert* van Pruisen en den jonggeboren Prins, blijven gunstig. Beiden zijn, naar omstandigheden, zeer welvarende.

— Bij Koninklijk besluit is dezer dagen eene tweede liniedienst in Noord-Brabant daargesteld en te dien einde ook het personeel vermeerderd.

— Onder den titel van ANTECEDENTEN; Staten-Generaal (Tweede Kamer) 1815—1837, heeft de baron J. L. W. de Geer, griffier van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, dezer dagen, een werkje uitgegeven, hetwelk door hem aan de leden van gezegde Kamer is opgedragen. Hetzelve is ontleend uit de aantekeningen van het verhandelde bij die Kamer, en ten grondslag van hetzelfde liggen de artikelen der grondwet, tot de Staten-Generaal betrekkelijk, en die van het Reglement van orde der Tweede Kamer, met bijvoeging van hetgeen daarvan met het gebeurde in verband stond. De aanleiding tot de zamenstelling van dit werkje was, dat de baron de Geer, in zijne betrekking van griffier, had opgemerkt, dat er somwijlen bij later ingekomene leden twijfel rees omtrent den loop van zaken, en hoedanig die, naar aanleiding van vroeger gebruik en wijze van doen, of zoogenaamde *Antecedenten*, behoorde geregeld te worden, gelijk mede, dat die leden hunne begeerte hadden te kennen gegeven, om het belangrijkste ten dezen in een kort bestek vereenigd te zien. Ter gemoetkoming hieraan, besloot de baron de Geer het vermelde werkje zamen te stellen, voor eigene rekening te doen drukken, en daarvan aan de gezamenlijke leden hulde te doen. Wij twijfelen niet, of hetzelve zal door de leden in dank worden aangenomen, en aan hen, als handboek, nu en later menigmaal nuttig zijn. Maar bovendien is dit werkje ook gewigtig voor allen, die belang stellen in hetgene bij de Tweede Kamer sedert de oprigting van het Koninkrijk der Nederlanden is voorgevallen, terwijl hetzelve, in vervolg van tijd, ook tot eenen doelmatigen leidraad, bij de behandeling der Geschiedenis des Vaderlands van dit tijdperk, zal strekken. Een veertiental belangrijke bijlagen, waaronder het tweede hoofdstuk der weinig bekende *Schets van eene Grondwet voor de Vereenigde Nederlanden*, door G. K. VAN HOGENDORP, een bladwijzer en eenige toevoegsels over het gebeurde in de nu onlangs geslotene zitting, verhoogden de waarde van dit werkje.

Van den 19den. Blijkens berigt uit Berlijn, van den 17 Mei, te 7 uren des morgens, bevond zich H. K. H. de Prinses *Albert* op den 9den dag in gewenschten welstand, zoodat Hoogstdezelve dien dag het bed verlaten heeft. Z. K. H. de jonge Prins bevindt zich mede in den besten welstand; weshalve geen bulletin meer uitgegeven zal worden.

— Z. Exc. de baron van Heeckeren, envoyé-extraordinaar en minister plenipotentiaris van Nederland bij het Russische Hof, is alhier aangekomen.

— De praktische oefeningen van het wapen der artillerie zijn door den Koning, even als in vorige jaren, weder gedurende den loop van dit jaar geregeld. Dien ten gevolge zal er op de vlakte van Waalsdorp een kamp worden opgerigt tot oefening van de artillerie-troepen, te Delft garnizoen houdende.

— Zijne Majesteit heeft bewilligd, dat de hoofdingenieur bij de algemeene dienst van den waterstaat, B. H. Goudriaan, en de aspirantingenieur, P. J. de Quartel, zich naar Engeland zullen begeven, ten einde voor het aanleggen van den voorgenomen ijzeren spoorweg van Amsterdam naar Arnhem alle zoodanige inlichtingen in te winnen, als het belang der zaak zal vorderen.

GORINCHEM den 17 Mei. Door den breedten kerkeraad der Hervormde gemeente binnen deze stad is op heden, uit het vroeger gemelde *drielat* van predikanten, beroepen: de wel-eerwaarde zeer geleerde heer *Jan Hendrik Holwerda*, theol. doct. en predikant te Assen.

Mengelwerk.

EENE NATUURKUNDIGE BIJZONDERHEID IN DEZE PROVINCIE.

Op eene hoogte, gelegen tusschen — en behoorende onder Jukwerd en Krewerd, gemeente Appingedam en Bierum, stond eertijds een Nonnenklooster, *Rosenkamp* genoemd, later, in onderscheiding van het Oldenklooster *Feltwerd*, onder Holwierda, meer bekend onder den naam van *Nieuwenklooster* of *Nijenklooster*, gesticht in het begin der 13de eeuw door eenen Emo, Abt van het Klooster te Wittewierum. *Nieuwenklooster*, reeds door vroegere aanstooten in kwijning geraakt, verloor, gedurende de Spaansche beroerten, geheel zijn aanzien.

Thans, hoe zeer het nog zijnen naam draagt, bevinden zich daar alléén drie boerenplaatsen, waarvan eene onder Krewerd, en de twee andere onder Jukwerd gelegen zijn; van deze laatste behoort eene aan, — en wordt bewoond door den landbouwer HILLENBRAND WILKES EISINGA. Achter de schuur van dezen landbouwer, in een stuk land, aan hem behoorende, gelijkgronds met de hornlegers der boerenplaatsen, is eene waterkom van meer dan 13 ellen in middellijn aanwezig, hoogstwaarschijnlijk een overblijfsel van den grooten waterput des kloosters. Deze waterkom daalt eerst tot op de diepte van omstreeks twee ellen, met eene zachte met steenen bevoerde helling, welke gebruikt wordt tot eene paardenwasch. Dan loopt dezelve min of meer regtstandig naar beneden, zijnde aan de zijden met steenen opgezet, gelijk een gewone put. Deze waterkom was in 1800 door den tijd geheel met modder gevuld; en omdat zij steeds helder en welsmakend water gaf, besloot de toenmalige bewoner, dezelve tot den bodem te doen opschoonen. Doch, hoe zeer men, in het midden derzelve, tot op eene diepte van meer dan 10 ellen had gegraven, vond men geenen bodem en steeds dezelfde soort van modder. Een der arbeiders nam toen, om de verdere diepte des modders te peilen, een' dunnen balk, hier onder den naam van *Juffer* hekend, en sloeg die in den grond des puts; deze werd spoedig met eenige kracht naar boven gedreven en achtervolgd door eenen straal water, ter dikte van de gemaakte opening, hetwelk in zoo grooten voorraad opvloeide, dat na een paar dagen de kom daarmede geheel gevuld was.

Naderhand konde men, hoe veelvuldig bij sommige gelegenheden ook van hetzelfde was verbruikt, geene merkbare verandering in den stand des waters ontdekken. Onder anderen bij den droogen zomer van 1826, toen de meeste slooten waren uitgedroogd, kreeg het vee uit de omstreken den loop op deze kom, en kwam daaruit bij massa's geregeld zich drenken; en niettegenstaande dit en de aanhoudende droogte, behield het water bestendig zijnen stand. — Alleen eene sterke droogte of hitte doet het water in de kom iets dalen; hetwelk EISINGA meent te moeten toeschrijven, dat dan hetzelve door scheuren, veroorzaakt door zonnehitte, sterk vervloeit; doch de put zelf blijft altijd tot den rand gevuld.

hoe zeer de naburige slooten bijna geen water bevatten. Neemt men nu in aanmerking, dat de grond, waarin zich de kom bevindt, eene hoogte, terp of wierde is van eenige beduidenis; dat het water altijd boven het maaiveld staat en gewoonlijk, als de kom gevuld is, twee ellen en vijf palmen hooger en met den vlakken grond der wierde gelijk; dat bij regenachtig weder de kom overloopt en het water over het land stroomt, en eindelijk dat, al zijn de slooten in den omtrek ook geheel droog, die toch vier voeten diep in het maaiveld liggen, het water in den put nog 18 palmen boven het maaiveld staat; dat ook het omliggende land onder gewoon hoog land, zoo niet hooger moet gerekend worden; dat het water niet hooger kan worden opgevoerd, dan dat water, waaruit het toevoer ontvangt, zich bevindt; dat in onze Provincie geene bergen worden gevonden; dat het water in de kom (zij bevindt zich in aangeslijkt land) niet met de zee in verbinding staat, daar het dan aan rjizing en daling zoude onderhevig zijn; bij dit alles, dat de stand des waters aanmerkelijk hooger is, en zulks onder alle omstandigheden des weiders bestendig blijft, dan van het overige water, zoo is deze waterkom zeker, om de bijgebrachte redenen, een voorwerp, de aandacht der Natuurkenners waardig.

(Brief.) GRONINGEN den 21 Mei 1837.
Gij verlangt van mij, waarde Vriend, dat ik u iets mededeel over de Muzijkvereniging, die er op Woensdag, den 17 dezer, in de Martini Kerk, te Groningen gehouden is. Welnu, omdat ik die vereniging met belangstelling en genoegen heb bijgewoond, wil ik wel aan uw verlangen voldoen.
Uit eene aankondiging, die voor eenigen tijd in de *Groninger Couranten* gedaan is, hebt gij kunnen vernemen, wat het doel dier muzikale vereniging was: 1) Opwekking of aanwakking van de liefhebberij voor de Toonkunst in het algemeen en van de Zangkunst in het bijzonder, en 2) ondersteuning van de behoeftige natuurgenooten.

Tot dat einde hadden zich alle Toonkunstenaars en een groot aantal Muzik-liefhebbers uit Groningen, nevens twee Zanggezelschappen vereenigd, waarvan het ene uit 50 inwoners dezer stad en het andere uit ruim 70 onderwijzers uit deze provincie is zamengesteld. De talrijke schare, die het ruime kerkgebouw vervulde, getuigde van de algemeene belangstelling in de Toonkunst of van de welkdidigheid der toehoorders, die uit ingezetenen van deze stad en provincie, uit menschen van allerlei rang en stand bestonden; daar de Directie der Vereniging door een laag toegangsgeld ook minbemiddelde menschen gelegenheid gegeven had, om zich een aangenaam kunstgenot te verschaffen.

De heerlijke tweede Symphonie van L. VAN BERTHOVEN en de voortreffelijke Ouverture van WEBERS *Oberon* werden uitmuntend uitgevoerd. Het is waar, door de ruime gewelven van een groot kerkgebouw kan men aldaar van een gewoon orkest niet dien krachtvollen indruk verwachten, welken hetzelfde in eene concertzaal gewoon is voort te brengen; doch ik geloof niet te veel te zeggen, wanneer ik beweer, dat de leden van het orkest door juistheid van uitvoering en schoonheid van voordragt de verwachting van het kunstminnend publiek volkomen bevestigd hebben. De vrij algemeene stilte van die vele honderden van toehoorders, die op verre na niet allen eene zitplaats konden erlangen, en de belangstellende aandacht der meesten mogen daarvan ten bewijs verstrekken.

De Obligaten op de Klarinet en de Trombone zijn algemeen bevalen. De heer CORNILLON heeft zijnen welverworven roem als toonkunstenaar op nieuw gehandhaafd, en door zijn meesterlijk en zielvol spel van eene Concertino voor de Klarinet van FERLING het publiek in verrukking gebracht; terwijl de geachte Kunstliefhebber, die zijne bekwaamheden wel ten nutte van de onderneming heeft willen aanwenden, evenzeer den dank als de bewondering van het publiek heeft ingeoogt. — Waarlijk, het zegt veel, om aan een instrument, dat uit zijnen aard hoofdzakelijk bestemd is, om in ensemble stukken door kracht van toon effect te maken, ook toonen te ontklokken, die zachte aandoeningen in de ziel van den hoorder opwekken; en dit was bij de schoone voordragt van het Solo op de Trombone, door den Stadsmuzikant BOSSE gecomponeerd, inderdaad het geval.

Dat onze Organist HAUFF zijne voortreffelijke begaafdheden in zijne *Fantaisie* en *Fugue* aan den dag gelegd, en ons de schoonheid, den omvang en de kracht der toonen van het Orgel der Martini Kerk goed heeft laten hooren, verdient dankbare vermelding.

De mannenkoren zijn zeer goed uitgevoerd. Uit het, in de *Groninger Couranten* mededeelde programma weet gij, dat die bestonden uit eene Hymne aan God van NEITHARDT, een koor van B. KLEYN: *Weldadigheid*, uit een vierstemmig koraalgezing en uit eene Cantate: *de Opstanding*, van denzelfden Componist, alsmede uit het Volkslied: *Wien Neerlandach bloed in de adren vloet*. Al deze Koren waren, zoo ik vernomen heb, door den heer BOSSE geïnstrumenteerd, en in een derzelve, de Opstandings-Cantate, was door dien talentvollen kunstenaar een quartett gelegd, 't welk in een juist verband stond met het geheel, en door eenvoudigheid van melodie en door ongezochte modulatie eene uitwerking voortbragt, die wel in overeenstemming was met de gevoelens, welke in de woorden waren uitgedrukt.

Het vierstemmig koraal, de bekende melodie van het 178ste Evangelische gezang, maakte op mij eenen bijzonderen indruk door de zuiverheid van uitvoering, de schoonheid der harmonie en het effectvolle der instrumentatie. Wat indruk zoude het geweest zijn, indien men eens een koor van 4 à 500 zangers had kunnen vereenigen, en ook bij afwisseling het krachtvolle orgel daarin had kunnen laten medewerken? Intusschen, het publiek heeft zich nu ook reeds kunnen overtuigen, welk eene eenvoudige schoonheid in een weluitgevoerd koraalgezing ligt, en, moge de tijd nog verre af zijn, om onze Godgewijde gezangen bij de openbare godsdienstfeelingen vierstemmig voor te dragen, dit heeft het er echter uit kunnen leeren, dat een koraalgezing altijd zuiver en juist, zonder eenige inmenging van krullen of loopjes, gezongen moet worden.

Twee zangstukken zijn mij inzonderheid uitmuntend bevalen, de Hymne van NEITHARDT en de Opstandings-Cantate van KLEYN.

Het eerste stuk onderscheidde zich door schoonheid van melodie, juiste uitdrukking van de gewaarwordingen, die in de woorden gelegd zijn, en door treffende overgangen. Doch juist deze laatste maakten de uitvoering op eene enkele plaats eenigermate moeilijk en wankelend; 't welk echter geene noemenswaardige stoornis in het weluitgevoerde koorgezing te weeg heeft gebragt. Het quartett van dit koor heeft algemeen bevalen. En 'dit was niet minder het geval met het Opstandingskoor, dat door zijne meerdere eenvoudigheid, destijgen gang, verhevenheid van gedachte en volheid van harmonie misschien nog meer indruk gemaakt heeft, dan de Hymne, en in allen gevalle door de massazangers met minder moeite uitgevoerd werd. Bijzonder schoon waren daarin het juichende *Halleluja*, *Lof en dank den Heer!* van sommige partijen, die elkander even als in eene fugue opvolgden, en dan door andere stemmen met een krachtvol koraalgezing: *O God! U loven wij! O God! U danken wij!* begeleid werden.

Doch op die wijze voortgaande, zoude ik u nog veel kunnen mededeelen, wat mij als opmerkenswaardig is voorgekomen, en dit is mijn plan niet. Alleenlijk wil ik u nog zeggen, dat die verdienstelijke Liefhebber der Muzijk, welke met zoo veel bereidvaardigheid van wil, opoffering van tijd, rustelozen ijver en onvermoeide inspanning het geheel geleid en het zijne gedaan heeft, om deze onderneming wel te doen gelukken, zich den dank van alle beoefenaars en hoogschatters der Toonkunst en van de lijvende menschheid op nieuw waardig heeft gemaakt.

Is het mij geoorloofd, eenen wensch voor de toekomst uit te drukken, zoo zij het deze: dat dergelijke Muzijkverenigingen van tijd tot tijd herhaald worden en strekken mogen, om eene meer algemeene beoefening der Zangkunst op te wekken. Mijns inziens moet het zingen van godsdienstige gezangen tot dat einde bij voortdurend blijven aanbevolen. Deze zijn toch door derzelve meerdere eenvoudigheid en mindere snelheid van beweging gemakkelijker, om door het algemeen gevat en door groote massen van menschen uitgevoerd te worden, dan het meer kunstmatige en elegante operagezing; terwijl zij voorzeker hier en daar niet weinig zullen werken op de verlevendiging en opwekking van het godsdienstig gevoel, en op de beschaving van den smaak.

Inzonderheid zij den Schoolonderwijzers de beoefening der Zangkunst aanbevelen. Naarmate zij zelve meer vorderingen maken in deze kunst, zal ook hun gevoel voor het schoone meer tot ontwikkeling komen, en zij in staat gesteld worden, om voordeel te werken op de gewenschte verbetering van het volks- en bijzonder van het kerkgezing, dat zulk een gewichtig deel van de openbare Godsverering uitmaakt.

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

Binnengekomen te Amsterdam, den 16 Mei, D. J. Bart, Joanna Jacoba, van Curaçao, - J. E. Scherphout, de Vr. Jantje, en H. H. Kuiper, Anna Maria, beide van Sunderland, - G. Wessels, Jantina, van Altenbruch, - den 17den, P. W. Drent, de Vr. Catharina, van Hamburg, - den 18den, A. H. Dijkhuis, Christina, van Koningsbergen, - D. L. van Hamburg, - den 19den, J. J. Pekelder, de Vr. Henderika, Knoop, de Vr. Ikena, van Hamburg, - den 19den, J. R. Dik, Agatha, van Stavanger, - H. van Hamburg, - In het Vlie, den 16 Mei, R. P. Oostra, de goede Hoop, van Dram, - Nantie, Amelina, van Osterrusoer, - J. R. Oostra, de goede Hoop, van Dram, - den 18den, H. H. Kok, Jan Frederik, beide

van Drobach, den 19den, A. K. de Groot, Jacoba, en H. L. Kok, Hollands Trouw, beide van Koningsbergen, - H. E. Boswijk, Vr. Henderika, van Memel, - J. A. Meijer, Vr. Trijntje, van Rostock, - Te Texel, den 17 Mei, J. Mol, de Goede Hoop, en O. G. Bakker, jonge Jacob, beide van Hull, - R. H. Nagel, Johanna Gebiena, van Oleron, - K. J. Scholtens, Europa, van Sunderland, - den 18den, B. J. de Boer, Vriendschap, van Wedtstee, - den 19den, H. L. Legger, Martha Catharina, van Oesterzoer, - J. J. de Boer, Goede Hoop, van Dantzig, - Te Brielle, den 17 Mei, D. H. Puister, Roelina Jeltina, van Marennes, - Te Vlissingen, den 17 Mei, H. O. Hansen, de 2 Gebroeders, van Bremen, - Te Harlingen, den 15 Mei, J. A. Keun, Elisabeth Maria, van Osterrusoer, - den 16den, K. E. Vos, Jetska Cornelia, en W. H. Mulder, de jonge Dirk, beide van Noorwegen, - Te Bordeaux, den 11 Mei, T. M. Gnodde, Lisette Caroline, van Amsterdam, - Te Liverpool, den 11 Mei, J. H. Middel, Catharina, van Dordrecht, - Te Bergen, den 24 April, K. J. Masker, de goede Trouw, van Amsterdam, in 3 dagen, - Te Dantzig, den 6 Mei, J. B. Mulder, Catharina, van Dordrecht, - W. J. Stuit, Wigerdina, van Amsterdam, - den 7den, H. H. Potjer, de Herstelling, van Harlingen, - R. C. de Groot, de Eendragt, van Medemblik, - M. P. de Jonge, Petrus Jacobus, van Stavanger, - den 9den, J. H. Hut, de Eendragt, van Amsterdam, - Te Pillau, den 7 Mei, G. G. Bakker, Hendrika Margina, E. A. Doeves, Geerdina, en J. G. Schrader, de jonge Harm, alle drie van Flekkefjord, - den 8sten, W. A. de Jonge, Alida Ikina, van Aberdeen, - Te Memel, den 2 Mei, G. A. Nieveen, de goede Verwachting, van Groningen, - F. J. Boelen, Concordia, van Oidsum, - Te St. Martin (Eil. Rhé), den 9 Mei, H. G. Greven, de 3 Vrienden, van Bilbao, - Te St. Nazaire, den 11 Mei, N. W. Hazewinkel, Ankina, J. E. Kwakenburg, Concordia, en P. H. Puister, de Nijverheid, alle drie van Hamburg, - Te Cardiff, den 12 Mei, E. E. Hoveling, de Nijverheid, van Guernsey, - Te Gravesend, den 15 Mei, B. J. Wijgers, de jonge Evert, van Rotterdam, - Te Hull, den 14 Mei, W. A. de Jong, de goede Hoop, van Rotterdam, - Te Rendsburg, den 10 Mei, H. Drent, de Eendragt, van Amsterdam n. Rostok, - den 14den, W. F. Pronk, de hopen de Zeeman, van Stettin n. de Maas, - R. H. Dokman, Annegina, van Stettin n. Muiden, - Te Travemunde, den 12 Mei, W. J. Drewes, Hendrika, van Hamburg, - Te Warnemunde, den 11 Mei, J. J. van der Woude, de Vr. Gesina, van Rotterdam, - Zeilklaar te Liverpool, den 11 Mei, K. A. Tap, Maria Beerta, naar Rotterdam, - J. U. Ugen, Anna Siberdina, naar Rotterdam, - Te Cardiff, den 11 Mei, A. C. Hazewinkel, Aurora, naar Rotterdam.

Vertrokken uit het Vlie, den 16 Mei, H. J. Ketelaar, Hunse, naar Liverpool, - Van Aberdeen, den 11 Mei, A. J. Hubert, Zorgvliet, naar Bergen, - Van Pillau, den 11 Mei, H. J. Hazewinkel, Arendina Harmina, naar Zaandam, - Van Bordeaux, den 7 Mei, G. Wortelboer, Maria, naar Amsterdam, - Van St. Martin (Eil. Rhé), den 7 Mei, H. J. Mulder, Wendelina, naar Dordrecht, - Van Maassluis, den 20 Mei, H. R. Grimminga, Vr. Jacoba, op avontuur, - A. J. Puister, Fennegina, naar Leven. Het schip de Hoop, kapit. J. L. Jonker, van Hamburg naar Amsterdam, is, volgens brief van Cuxhaven, van den 14 Mei, dien dag mede aldaar binnengeloopen. Al de vroeger aldaar binnengeloopene schepen hebben den 11 dito derzelve reizen vervolgd.

LIJST DER NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPASSEERD ZIJN.

Den 9 Mei. P. J. de Boer, de Hoop (Groningen), van Bergen naar Petersburg.
Den 10 Mei. A. T. Steffens, Vrouw Margaretha (Amsterdam), van Bergen naar Petersburg.
W. A. Wijkman, Fennegina Elisabeth (Pekel-a), v. Koningsberg n. Amsterd.
Den 11 Mei. K. K. de Boer, Hoop en Verwachting (Pekel-a), van Rotterdam naar Riga.
P. K. de Boer, Geziens (Veendam), van Stettin naar de Maas.
A. Rozema, Buitenwerff (Groningen), van Eggersund naar Dantzig.
A. H. Breeland, Hendrika Arantina (Pekel-a), van Rotterdam naar Pernau.
T. H. Eddes, Concordia (Dordrecht), van Dordrecht naar Arensburg.
Den 12 Mei. T. P. Teensma, Vrouw Antje (Schiermonnikoog), van Bergen naar Petersburg.
Den 13 Mei. J. J. Swart, Willemine Laurentina (Groningen), van Rotterdam naar Riga.
P. Meints, Diwerdina (Sappemeer), van Bergen naar Petersburg.
Den 14 Mei. H. de Haas, Douro (Groningen), van Bergen naar Riga.
J. R. Brons, Alegonda (Pekel-a), van Grimsby naar Dantzig.
ELSENEUR den 14 Mei 1837. De Wind Noordelijk.
Den 15 Mei. K. K. Wijkmeijer, Geziens (Pekel-a), van Dordrecht naar Arensburg.
Den 16 Mei. H. K. de Weerd, Nimphia (Amsterdam), van Koppenhage naar Grimsby.
ELSENEUR den 16 Mei 1837. De Wind Noord-Westelijk.

De KOMMISSARISSEN VAN DE MUZIKVEREENIGING, gehouden in de Martini Kerk op den 17 Mei l.l., berigten bij deze aan het Publiek, dat de opbrengst van dezelve, na aftrek der onkosten, heeft bedragen eene somme van f 625 — 94.

Zij kwijten zich tevens van den aangenaamen pligt, om hunnen hartelijken dank te betuigen voor de welwillende medewerking, zoowel der HH. Beoefenaars der Zang- en Toonkunst, als van alle overigen, welke het hunne wel hebben willen bijbrengen tot daarstelling dezer Vereniging.

*. Het Departement GRONINGEN der NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TER BEVORDERING DER NIJVERHEID besloten hebbende eene proeve te nemen, om, in het jaar 1838, hier ter Stede eene TENTOONSTELLING te doen plaats hebben van VOORTBRENGSELEN DER NIJVERHEID, zoo van deze Stad als van dit Gewest, noodigt bij deze alle Fabrikanten, Kunstenaars, met één woord allen, die hiervoor geschikte Stukken zouden kunnen leveren, uit, om hieraan deel te nemen, en tot dat einde, vóór den 1 October 1837, aan een der Leden van het Bestuur des Departements in te zenden eene Lijst der Voorwerpen, welke zij op zoodanige Tentoonstelling zouden willen plaatsen. — De Leden van het Bestuur zijn de Heeren TH. VAN SWINDEREN, H. C. VAN HALL en J. CARDINAAL, te Groningen, bij wie men zich tevens om nadere inlichting kan vervoegen.

Uit naam van het Departement voornoemd:
H. C. VAN HALL,
Secretaris.

*. De KOMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN DE PROVINCIE GRONINGEN herinnert bij deze, dat zij wederom GEWONE VERGADERING houden zal op Zaterdag, den 10 Junij aanstaande, des morgens te 10 uren, in het Ommelandershuis, en verzoekt tevens allen, welke dan verlangen TOEGELATEN TE WORDEN tot het HEEL-VERLOS- of ARTSENIJMEKUNDELIG EXAMEN, alsmede tot dat van DROOGIST, zich, ten minste acht dagen vóór dien tijd, schriftelijk, en voorzien van de behoorlijke bewijzen, aan te melden, bij den Hoogleraar S. E. STRATINGH, President der Commissie.

GRONINGEN
den 8 Mei 1837. De Provinciale Commissie voornoemd, namens Dezelve:

S. STRATINGH, Ez., Secretaris.

*. De BURGEMEESTER van de GEMEENTE NIEUWOLDA inviteert mits deze een' ieder, welke voornemens is te SOLLICITEREN naar den VACANTEN SCHOOLONDERWIJZERSPOST te NIEUWOLDA (Oostende), om-zich deswege met Vrachtvrije Brieven, in voege in de Nieuwe Bijdragen voor April j. l. geannonceerd, en onder overlegging der daarin aangeduide vereischte wordende Stukken, aan te melden vóór of uiterlijk op den 10 Junij aanstaande; — en verwittigt voorts aan de belanghebbenden, dat het VERGELIJKEND EXAMEN zal worden gehouden op DINGSDAG, den 20 der MAAND, te beginnen des morgens te negen uren, ten GEMEENTEHUIZE alhier; alsmede, dat de beroepen Onderwijzer, in gevolge art. 18 van het Reglement van het Weduwen- en Weezenfonds, voor de Onderwijzers binnen de Provincie Groningen, gearresteerd door HH. GEDEPUTEERDE STATEN, den 7 April 1835, verplicht zal zijn, deel te nemen in dat FONDS, naar de 1ste Klasse, voor die School bepaald.

NIEUWOLDA den 20 Mei 1837.

De Burgemeester voornoemd:
P. HERMANS.

KUNSTLIEVEND GENOOTSCHAP PICTURA.

TENTOONSTELLING van uitmuntende SCHILDERIJEN van levende NEDERLANDSCHE MEESTERS, dagelijks, behalve Zon- en Feestdagen, des voormiddags van half elf tot half twee en des namiddags van 3 tot 5 uren, ten Huize van de Wed. BONTKOE, aan de Groote Markt, te Groningen. Entrée voor ieder' Persoon, geen Lid zijnde, is 25 Cents.

J. FOURAUX,

DIRECTEUR VAN HET

GROOT NEDERLANDSCH

CIRQUE OLYMPIQUE,

op de GROOTE MARKT,

heeft de eer het geachte Publiek der Stad Groningen bekend te maken, dat hij op HEDEN, DINGSDAG, den 23, en WOENSDAG, den 24 Mei 1837, tot zekere en finale sluiting van het CIRQUE, zal geven:

TWEE LUISTERRIJKE VOORSTELLINGEN,

en wel op HEDEN, DINGSDAG, op aanhoudend verzoek:

DE VLUGT VAN FRA DIAVOLO,

OF

De Roovers in de Calabrische Gebergten,

geschiedkundige, belangrijke en vermaarde Pantomime-Equestre, versierd met al de daartoe benodigde Decoratiën, Costumes, Toestel, Optogten en Gevechten tusschen de geregelde Troepen en de Roovers. Uitgevoerd door 80 Personen en 20 gedresseerde Paarden.

